

“मीठे बच्चे – तिमी यस रुहानी युनिभर्सिटी मा आएका छौं बुद्धूबाट बुद्धिमान बन्नको लागि । बुद्धिमान अर्थात् पवित्र , पवित्र बन्ने पढाइ तिमी अहिले पढ्छौ।”

प्रश्न:- बुद्धिमान बच्चाहरूको मुख्य निशानी सुनाऊ?

उत्तर:- बुद्धिमान बच्चाहरू सदा ज्ञानमा रमण गरिरहन्छन्। उनीहरूलाई ईश्वरीय नशा चढेको हुन्छ। उनीहरूको बुद्धिमा सारा सृष्टि चक्रको ज्ञान रहन्छ। नशा रहन्छ- हाम्रो बाबा हाम्रो लागि परमधामबाट आउनु भएको छ। हामी उहाँ सँग परमधाममा रहन्थ्यौं। हाम्रो बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, हामी अहिले मास्टर ज्ञानसागर बनेका छौं। उहाँ हामीलाई मुक्ति-जीवन मुक्तिको वर्सा दिने आउनु भएको छ।

गीत:- कौन आया मेरे मन के द्वारे...

ओम् शान्ति। जीवको आत्माले जान्दछ- हाम्रो परमपिता परमात्माले हामीलाई सम्मुखमा पढाइरहनु भएको छ वा राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। त्यसैले यसलाई ईश्वरीय युनिभर्सिटी भन्न सकिन्छ। यसलाई युनिभर्सिटी (विश्वविद्यालय) किन भनिन्छ? यस्तो होइन कि अरु जति पनि युनिभर्सिटीहरू छन् ती सबै युनिभर्स (विश्व) को लागि हुन्। होइन। जसरी बेलायतमा युनिभर्सिटी छ, त्यहाँ गोराहरू पढ्छन्। उनीहरूले कालाहरूलाई आउने अनुमति दिदैनन्। त्यसैले त्यो युनिभर्सको लागि त भएन। त्यसैले तिनलाई युनिभर्सिटी भन्न सकिदैन। यहाँ तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- यो सच्चा-सच्चा ईश्वरीय युनिभर्सिटी हो। तर कसैले पनि बुझ्दैनन् किनभने बुद्धू छन्। बुद्धूहरूलाई बुद्धिमान बाबाले नै बनाउनुहुन्छ। मनुष्यहरू बुद्धिमानको अगाडि शिर निहुराउँछन्। देवी-देवता, संन्यासी आदिको अगाडि शिर निहुराउँछन्। संन्यासीहरू पवित्र छन् भने अवश्य पनि बुद्धिमान भए नि। पवित्रतालाई राम्रो मान्छन्। यी विकारहरूले नै मनुष्यहरूलाई हैरान पार्छन्। त्यसैले पवित्र रहनेवाला संन्यासीहरूलाई गृहस्थीहरू बुद्धिमान सम्झन्छन् र तिनीहरूको चरण पछिन्छन्। गेरु वस्त्र लगाएको संन्यासी देख्यो कि शिर झुकाइहाल्छन्। अहिले त उनीहरूको मान कम भएको छ त्यसैले सम्भाल गरेर कदम उठाउँछन्। पहिले त संन्यासीहरूलाई देख्ने बित्तिकै स्वामीजी, हाम्रो घर आउनुहोस् भनी आग्रह गर्थे। अहिले त असंख्य छन्, तमोप्रधान बनेका छन् त्यसैले जो प्रसिद्ध छन् तिनीहरूको मात्र मान हुन्छ। ठूला मानिसहरूले पनि उनीहरूलाई ढोग्छन्- किन? पढे-लेखेका त संन्यासीहरू भन्दा पनि ज्यादा छन्। तर उनीहरू पवित्र छन्, संन्यास गरेका छन् त्यसैले बुद्धिमान मानिन्छन्। अहिले तिमी बुद्धिमान बन्छौ। तिमीले अहिले रचनाको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछौ। तर तिमीहरू मध्येमा पनि सबैलाई यति नशा छैन। नशा चढ्नपनि धेरै टाइम लाग्छ। पूरा नशा त अन्तमा नै रहन्छ। अहिले जति-जति तिमी पुरुषार्थ गर्छौ त्यति नशा चढ्दै जान्छ। निरन्तर यो याद रहनु पर्छ- हामी आत्माहरूको बाबा परमात्मा आउनु भएको छ। हामीलाई विश्वको मालिक बनाउन पढाइरहनु भएको छ। त्यसैले पुरुषार्थ गर्ने शुभ चिन्ता हुनु पर्छ। सबैलाई उत्तिकै चिन्ता रहँदैन। यहाँ सुन्ने समयमा नशा चढ्यो, यहाँबाट बाहिर निस्क्यो, खेल खेलास। नम्बरवार छन् नि। हामी आत्माहरूको बाबा आउनु भएको छ। हामी उहाँ सँग परमधाममा रहन्थ्यौं। यस्तो अरु कसैले पनि सम्झ्दैनन्। साधु-संन्यासी आदि पवित्र छन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। सबैलाई यो निश्चय बसेको छैन- हाम्रो परमपिता परमात्मा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, जीवन मुक्ति दाता हुनुहुन्छ जसले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। यहाँबाट पाउ बाहिर निकाल्ने बित्तिकै त्यो खुसी गुम भइहाल्छ। नत्र तिमी बच्चाहरूलाई कति खुसी रहनु पर्छ!

मैले पनि यस तनको आधार लिएको छु। नत्र राजयोग कसरी सिकाउने? मेरो आफ्नो शरीर छैन। मन्दिरहरूमा हेर्छौ भने सबैको आ-आफ्नो शरीर छ। म त अशरीरी हुँ। अरु सबैलाई आकारी वा साकारी शरीर मिलेको छ। मेरो शरीर छैन। सोमनाथको मन्दिरमा अथवा शिवको मन्दिरमा जहाँ गए पनि निराकारी रूप देखाइएको छ। केवल नाम भिन्न-भिन्न राखिदिएका छन्। यो त जान्दछौ आत्मा परमधामबाट आउँछ। भिन्न-भिन्न शरीर धारण गरेर पार्ट बजाउँछ। म यो ८४ को चक्रमा आउँदिनँ। म परमधाममा रहनेवाला हुँ। यस शरीरमा आएको छु। तिमी भनौला, निराकार फेरि कसरी आउनुहुन्छ? हो, आउन सक्नुहुन्छ। तिमीहरू पितृलाई खुवाउँछौ, त्यतिबेला आत्मा

आउँछ, होइन। शरीर त आउँदैन। आत्मा प्रवेश गर्छ। सम्झन्छन् आत्मा अरुको शरीरमा प्रवेश गर्छ। कुनै भूतको आत्मा त धेरै चंचल हुन्छ। ढुङ्गा आदिले हिराउँछ। आत्मा शरीरमा आएपछि मात्र केही गर्न सक्छ, त्यसलाई भूत भनिन्छ। अशुद्ध आत्माले पनि प्रवेश गर्छ। तिमी बच्चाहरूलाई अनुभव छ- जबसम्म उसलाई आफ्नो शरीर मिल्दैन कसरी त्यो अशुद्ध आत्मा भट्किन्छ। शुद्ध आत्माहरूपनि आउँछन्। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। जे कुरा पास भयो त्यो ड्रामाको खेल हो। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- म आएर साधारण वृद्ध तनमा प्रवेश गर्छु। अवश्य पनि अनुभवीको शरीर चाहिन्छ नि। ब्रह्माको नाम प्रख्यात छ। ब्रह्माको राय पनि प्रख्यात छ। ब्रह्मालाई फेरि कहाँबाट राय मिल्यो? ब्रह्मा शिवबाबाको बच्चा हुन्। त्यसैले उनको मत नै श्रीमत हो। त्यसैले मुख्य श्रीमत ब्रह्माको हुन् पछि जसमा बाबा प्रवेश गर्नुहुन्छ। दुनियाँले यी कुरालाई जान्दैनन्। उनीहरू त सम्झन्छन्- सबै एउटै हो। कृष्ण शिव आदि सबै एउटै हुन् कृष्णलाई महात्मा योगेश्वर भन्छन्। तर किन भन्छन्? यो सम्झदैनन्। कृष्णको आत्मा पनि अहिले ईश्वरद्वारा योग सिकेर योगेश्वर बनिरहेका छन्। कति गुप्त रहस्य छ! मनुष्यहरूले त भनिदिन्छन्- परमात्मा नाम, रूपबाट अलग हुनुहुन्छ, उहाँको शरीर छैन। तर तिमी त भन्छौ- सोमनाथको मन्दिर शिवको अवतरणको यादगार हो। अवश्य पनि कल्प पहिले शिवबाबा आउनु भएको थियो र अहिले फेरि आउनु भएको छ। फेरि द्वापरमा उहाँको भक्ति सुरु हुन्छ। शिवरात्रि मनाउँछन्।

बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ- तिमी आत्माहरू पाटै बजाउन परमधामबाट आएका छौ। आत्मा अविनाशी छ। यसमा ८४ जन्मको पाटै भरिएको छ। जसरी बाबा पुरानो शरीरमा आउनु भएको छ त्यसैगरी तिमी पनि पुरानो शरीरमा छौ। बाबा यस पुरानो शरीरबाट मुक्त गरेर नयाँ दिनुहुन्छ। कौडी तुल्यबाट हीरा तुल्य कसरी बन्ने त्यसको युक्ति बताउनुहुन्छ। भन्ने पनि गर्छन्- सबैका प्रियतम एक। बाबा भन्नुहुन्छ- म परमधामको निवासी हुँ। तिमी पनि परमधाममा रहनेवाला हौ। म पुरानो भन्दा पनि पुरानो शरीरमा आएको छु। तिम्रो पनि ८४ जन्मको अन्तको यो पतित तन हो। तिमी पनि आफूलाई आत्मा सम्झ। हामीले ८४ जन्म भोगेर पूरा गरेका छौं। अब फेरि नयाँ दुनियाँमा हामीलाई नयाँ शरीर मिल्छ। त्यसैले कति खुसीमा रहनु पर्छ! नम्बरवार छन्, कोही त बिल्कुलै मन्दबुद्धि छन्। मायाले बिल्कुलै पत्थर-बुद्धि बनाइदिएको छ। जसरी तातो तावामा पानी राख्यौ भने एकदम सुकिहाल्छ। यस्ता तातो तावाजस्तै छन्। अरे, तिमी आफूलाई केवल आत्मा, बाबाको सन्तान सम्झ। यति पनि सम्झदैनन्! यदि सम्झेका भए आश्चर्यवत् भागन्ति किन हुन्थे? माया धेरै जबरदस्त छ। कुनै लापर्बाही गर्यौ भने मायाले थप्पड मार्नेछ। अरे, बाबा आउनु भएको छ वर्सा दिन फेरि पनि तिमी विकारी बन्छौ! धेरै बेजोड थप्पड लगाउँछ। बाबाले त थप्पड मार्नुहुन्न। मायाले थप्पड मारेर मुख नै मोडिदिन्छ। यसरी धेरैले मायाको थप्पड खाइरहन्छन्। मायाले पनि भन्छ- यदि तिमीले बाबालाई याद गर्दैनौ भने मैले मार्छु। मायालाई हुकुम मिलेको छ। बुद्धिहीनलाई बुद्धिमान बनाउने सेवा किन गर्दैनौ? के अझै पनि मायाको थप्पड खाइरहनुछ! धेरै थप्पड खाइरहन्छन्- कसैले क्रोधको, कसैले मोहको थप्पड खाइरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सबैकुरा समर्पण गरेर ट्रस्टी होऊ। विकार पनि दानमा दिइसकेपछि फेरि काममा किन ल्याउँछौ! विकारको त कुनै रूप छैन। धनको लागि भनिन्छ ट्रस्टी होऊ। ठिकै छ काममा लगाऊ तर धेरै सम्हाल गरेर, बाबाको श्रीमत अनुसार। पैसाबाट कुनै त्यस्तो विकर्म नगर्न, नत्र त्यसको सारा बोझ तिम्रो शिरमाथि चढ्नेछ।

माया धेरै तमोप्रधान छ। उसले पनि जान्दछ- यसले बाबालाई ठीक तरिकाले याद गर्दैन त्यसैले मार यसलाई मुक्का। मायाले भन्छ- यदि बाबा र वर्सालाई याद गरेनौ भने मैले थप्पड मार्नेछु। धेरै बच्चाहरूले लेख्छन्- बाबा, मायाले थप्पड लगायो। बाबाले पनि लेख्नुहुन्छ- हो, बच्चे खूब थप्पड मार्नको लागि मायालाई हुकुम मिलेको छ, किनभने तिमी मेरो बन्दैनौ। तिमीलाई सदा सुखी बनाउन आएको छ, तर पनि तिमी बच्चाहरू मलाई याद गर्दैनौ। छ पनि धेरै सहज। तर समय लाग्छ। नत्र बाबा र वर्सालाई याद गरेर खुसीको पारा चढिहाल्नु पर्ने हो। आखिरमा याद गर्दा-गर्दै हिचकी आओस्- म बाबाको पासमा जाँदैछु। फेरि स्वर्गमा आउनेछु। एकदम स्वतन्त्र बनेर जानेछु।

यो त कसैले जान्दैन- आत्मा परमपिता परमात्माको आशिक हो। सच्चा-सच्चा आशिक तिमी हौ। आधाकल्प तिमी आशिक बनेर माशुकलाई खुब याद गर्छौ। तर आत्मा परमात्मा प्रति आशिक हुन्छ भन्ने कुरा जान्दैनन्। उनीहरूले त भनिदिन्छन्- आत्मा नै परमात्मा, परमात्मा नै आत्मा। यहाँ त धेरै फरक छ। तिमीलाई थाहा छ- परमात्मा माशुक हुनुहुन्छ। उहाँ पवित्र आत्माले हामीलाई कति सुन्दर बनाउनुहुन्छ। आत्मा गन्दा बन्नाले आभूषण (शरीर) पनि गन्दा बनेको छ। बाबा आउनु भएको छ गोरु बनाउन फेरि शरीर पनि सतोप्रधान मिल्छ।

सुनमा खाद पर्छ नि। अब हेर- यो मन्दिर हो आदि देवको। उनको नाम कसैले महावीर राखिदियो। अर्थ केही पनि बुझ्दैनन्। हनुमान्लाई पनि महावीर भनिदिन्छन्। अब कहाँ हनुमान, कहाँ फेरि आदि देवलाई पनि महावीर भनिदिन्छन्। जैनी महाराज मुनिले जे भने त्यही चल्दै आयो। आजभोलि त ऋद्धि-सिद्धि पनि धेरै छन्। यी बाबाले सबैलाई जान्दछन्। धेरै मेहनत गर्छन्। हातबाट केशर निकाल्छन्। मनुष्य सम्झन्छन्- कमाल छ! तुरुन्तै अनुयायी बनिहाल्छन्। ऋद्धि-सिद्धिवालाहरूको त धेरै अनुयायी हुन्छन्। यहाँ त त्यो कुरा छैन।

बाबा भन्नुहुन्छ- म ५ हजार वर्ष पहिले जसरी नै आएको छु। यसरी कसैले पनि भन्न सक्दैन। बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा, ५ हजार वर्ष पहिले हामी आएका थियौं। हजरबाट स्वर्गको वर्सा पाएका थियौं। अब फेरि यी ब्रह्माद्वारा परमपिता परमात्मा शिवका सन्तान बनेका छौं। दुनियाँ छ कलियुगमा। कलियुगमा ब्राह्मण कहाँबाट आउँछन्? ब्राह्मणहरू त संगममा चाहिन्छ। पाउ र चोटी, संगम भयो नि। शूद्र र ब्राह्मणको संगम। शूद्रबाट फेरि ब्राह्मण बन्छन्। यो ८४ को चक्रलाई कसैले जान्दैन। तिमीलाई थाहा छ- हामी ब्राह्मण हौं, प्राक्तिकलमा ब्रह्माका सन्तान बनेका छौं। ती ब्राह्मणहरूलाई तिमी सोध्न सक्छौ- तपाईं ब्राह्मणहरू आफूलाई ब्रह्माको सन्तान कहलाउनुहुन्छ। त्यसो भए ब्रह्माका पिता को हुन् त? बताउन सक्दैनन्। भन्छन्, हामी ब्राह्मणहरू नै भगवान हौं! तिमीहरू सबै भक्त थियौ। अब भन्दछौ- हामी लक्ष्मीलाई वरण गर्ने लायक बनिरहेका छौं। यसमा पुरुषार्थ चल्छ। सम्झ, हामी परमधामबाट आएका हौं। अहिले फेरि बाबा हामीलाई वापस लैजानको लागि आउनु भएको छ। हामी पनि ब्रह्माण्डको मालिक हौं। बाबा पनि पुरानो तनमा आउनु भएको छ। हामी पनि पुरानो तनमा छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई पनि पुरानो तन लिनु पर्छ। अब म बाबालाई याद गरौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। समय पनि दिनुहुन्छ। पाण्डव गभर्मेन्टको सेवा कम्तीमा पनि ८ घन्टा हुनु पर्छ। राजयोग सिकाउनु छ। शंखध्वनि गर्नु छ। तिमी श्रीमतबाट सारा दुनियाँलाई स्वर्ग बनाउँछौ। ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र- यसलाई विराट रूप भनिन्छ। एउटा विराट रूपको पनि चित्र बनाउनु पर्छ जसले गर्दा मनुष्यहरूले सजिलै बुझ्न सक्नु। विष्णुलाई विराट रूपमा देखाउँछन्। चित्र त अवश्य चाहिन्छ नि। स्कूलमा पनि चित्र राख्छन् नि। नत्र बच्चाहरू हात्ती कस्तो हुन्छ भनेर कसरी जान्ने? चित्रहरूमा देखाउँछन्। त्यसैले यहाँ पनि ४ युग छन्। अहिले कलियुग हो। अवश्य चक्र फिर्नेछ। ब्राह्मण त संगममा हुन्छन्। बाँकी हुन् शरीरधारी ब्राह्मण, पण्डा। उनीहरू ब्रह्मा मुख वंशावली होइनन्। ब्रह्मा मुख वंशावलीलाई त शिवबाबाबाट वर्सा मिल्छ। ती ब्राह्मणहरूलाई वर्सा कहाँ मिल्छ! यी कुरा त तिमीहरूमा पनि नम्बरवार बुझ्न सक्छन्। अच्छा!

मीठे मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बुद्धिले सबैथोक समर्पण गरेर ट्रस्टी भएर रहनु छ। धेरै सम्हाल गरेर श्रीमत प्रमाण हर कार्य गर्नु छ।

२) बाबा र वर्सालाई याद गरेर अपार खुसीको अनुभव गर। बाबाको यादमा मस्त बन्नु छ। सच्चा आशिक बन।

वरदान:- योग ज्वालाद्वारा विश्वको किचडालाई भष्म गर्ने विश्व परिवर्तक भव
योग ज्वाला अर्थात् श्रेष्ठ संकल्पको शक्ति वा लगनको अग्निद्वारा नै अपवित्रता रूपी किचडालाई भष्म गर्न सक्छौ। जसरी यादगारमा देवीहरूको ज्वालाबाट आसुरी शक्तिहरूलाई नाश गरिएको देखाइन्छ। यो यादगार अहिलेको नै हो। त्यसैले पहिले ज्वाला स्वरूप बनेर आसुरी संस्कार, स्वभाव सबैलाई भष्म गरेर सम्पूर्ण पावन बन तब योग र पवित्रताको ज्वालाबाट विश्वको किचडालाई भष्म गरेर विश्व परिवर्तनको निमित्त बन्छौ।

स्लोगन:- आज्ञाकारी ऊ हो जो मनमत, परमतबाट मुक्त रहेर सदा श्रीमतमा चल्छ।